

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอังคารที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ หยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทำสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อเข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม เพื่อก้าวไปด้วยธรรมด้วยปัจจุบันธรรม อดีตก็มาอยู่ตรงที่ปัจจุบัน อนาคตที่จะก้าวไปข้างหน้ามันก็ไปจากเหตุไปจากปัจจัยที่ปัจจุบัน ทุกอย่างนั้นเราต้องรู้ต้องเข้าใจ จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ชีวิตของเราถึงจะเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ร่างกายยังไม่ตาย

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพาน เข้าถึงความว่างจากตัวตน ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ไม่ใช่ว่างจากสิ่งที่ไม่มี

ต้องรู้จักความว่างนะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องของความว่าง เราจะไม่รู้จักพระนิพพานนะ พระนิพพานนั้นต้องว่างจากสิ่งที่มีอยู่ พระนิพพานถึงอยู่กับเราที่เรารู้เราเข้าใจ

ความว่างนั้นมันเป็นความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนั้นไม่ใช่ความจำมันเป็นความรู้เป็นความเข้าใจ เมื่อเรารู้เข้าใจแล้วมันถึงจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นบริสุทธิคุณ

ทุกอย่างนั้นมันว่างอยู่แล้ว เดิมแท้แล้วเป็นประภัสสร

เรารู้เราเข้าใจ เรามีตาถึงมีรูป ถ้าเรารู้เราเข้าใจว่าทุกอย่างมันคือความว่าง เรารู้เหตุรู้ปัจจัยเมื่อเรามีตาก็มีรูป เมื่อเรามีหูก็มีเสียง เรามีจมูกก็มีกลิ่น เรามีลิ้นก็มีรส เราก็กายก็มีสัมผัส เราก็กใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจมีอารมณ์

เราทุกคนจะต้องรู้เข้าใจ ต้องเข้าใจว่าเพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี เมื่อเข้าใจแล้ว เราจะได้รู้เข้าใจว่าตัวตนของเราที่แท้จริงเป็นสิ่งที่ไม่มี ตัวตนนั้นเป็นประภัสสร เมื่อเรารู้เข้าใจ เราจะได้เอาความรู้สึกรู้ชีวิต เราจะได้เอาชั้นทั้ง ๕ เอาอายตนะทั้ง ๖ นำชีวิต

ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นสัมมาทิฐิ เป็นปัญญา

ความรู้ความเข้าใจนี้จะไม่ได้เอาธาตุเอาชั้นเอาอายตนะมาเป็นเรามาเป็นของ เราสิ่งภายในก็เป็นสิ่งที่มีอยู่ สิ่งภายนอกก็เป็นสิ่งที่มีอยู่ พระนิพพานถึงเป็นความว่าง จากสิ่งที่รู้ที่เข้าใจ

เราทั้งหลายเมื่อรู้เข้าใจแล้วเราจะได้ไปตามธาตุตามชั้นตามอายตนะ ทั้งสิ่งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจ

ชีวิตของเราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ที่เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา ที่เป็นบริสุทธิคุณ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความว่างในปัจจุบัน ว่างจากสิ่งที่มีอยู่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเข้าถึงความว่างจากสิ่งที่มีอยู่ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เรามาคิดดูดี ๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ท่านประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธรรมจักรกัปวัตตนสูตรก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธสุปฏิปันก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ มันเป็นความพอเพียงเพียงพอ แล้วก็ตรัสรู้ในวันเพ็ญเดือน ๖ นะ

เดือน ๖ เราระลึกด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ เดือน ๖ ก็ได้แก่ปัญญาสัมมาทิฐิ รู้เรื่องของกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องผลของกรรม รู้เรื่องอดีตเรื่องอนาคต

เดือน ๖ ก็ได้แก่ตาหูจมูกลิ้นกายใจ นี่มันมี ๖ นะ แล้วก็รู้เรื่องอายตนะภายนอก รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณ์มันก็ ๖ เหมือนกัน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงเข้าถึงความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ทุกอย่างนั้นมันเป็นประภัสสร

การลิตรอนสิทธิแห่งความไม่ถูกต้องนะ ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจที่เราทั้งหลายเอาธาตุสี่ชั้นทั้ง ๕ อายตนะทั้ง ๖ มาเป็นเรา พวกเราทั้งหลายถึงเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญา

การมาตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นความรู้ความเข้าใจในเรื่องความจริงเรื่องอริยสัจสี่

ความรู้ความเข้าใจนี้จะหยุดวิภูฏสงสารด้วยการประพาดิการปฏิบัติ

ความรู้ต้องคู่กับการประพาดิการปฏิบัติ ความรู้นี้ถึงไม่ใช่ความจำ

การที่เรียนไปเรียนหนังสือ ถึงหนังสือจะกองใหญ่เท่ากบฏเขาหรือมากกว่าภูเขาสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ

การที่เราไปค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ตามหลักเหตุหลักผล จะค้นคว้าด้วยตัวเอง หรือค้นคว้าเป็นทีมสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ

การที่ฟังบรรยายสิ่งต่าง ๆ นั้นสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ

สัมมาทิฐิที่เป็นปัญญาที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง จะเกี่ยวข้องทั้งกายวาจา กิริยามารยาทอาชีวะด้วยความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะให้ทุกอย่างมีความตั้งมั่น ในความถูกต้อง

สัมมาสมาธิที่เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ สมานินั้นจะเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะได้ ให้เราทุกคนเข้าถึงความว่าง สมานินั้นได้ยกเลิกความไม่รู้ไม่เข้าใจ ยกเลิกนิวรรณ์ทั้ง ๕ ยกเลิกอคติทั้ง ๔ เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เป็นสิ่งที่ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ ความเข้าใจ

ชีวิตของเราต้องก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายน่าจะต้องพากันรู้เข้าใจ จะเอาความรู้สึกนำชีวิตไม่ได้ จะเอาความชอบ ความซังดีใจเสียใจนำชีวิตไม่ได้

เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจ ต้องเข้าถึงความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงบริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายน่าจะพากันมีลมปราณ เป็นผู้ที่โชคดีที่ได้ทรัพยากรแห่งความเป็นมนุษย์

มนุษย์เรานี้ที่มีภพภูมิอยู่ในมนุษย์ ๓๑ ภพภูมิ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้สร้าง ความดีประกอบด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ที่เป็นบารมี ๑๐ ทศ ในเบื้องต้น ท่ามกลางต่อไปอีก ๒๐ ทศ ละเอียดสูงสุดก็ ๓๐ ทศ ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอดีเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธรรมจักรกัปปวัตนสูตรก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธสู่ปรินิพพาน ๗ วันผ่านไปถึงการประชุมเพลิง

เมื่อวานนี้เป็นวันพระ ๘ ค่ำ เป็นวันประชุมเพลิง ประชุมสรีระร่างกายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วันนี้ก็จะมีการประชุมเพลิงของคุณแม่ชีวิรุณี เหล่าสินชัย

คุณแม่ชีวิรุณี ท่านเป็นคนดีและมีปัญญา เป็นผู้ที่มีปัญญาและคนดี

วันนี้ประมาณ ๑๐ นาฬิกา เราจะได้รวมกันที่ศาลาแห่งนี้ เพื่อบำเพ็ญบุญกุศล นำสรีระไปประชุมเพลิง ณ เมรุของวัดป่าทรัพย์ทวีฯแห่งนี้

การบำเพ็ญบุญกุศล เราเอาหลักการเอาอุดมการณ์อุดมธรรมทางพระศาสนายกเลิกโลภธรรม เอาธรรมนำชีวิต เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาที่เป็นบริสุทธิ์คุณ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ มีความสงบมีปัญญา

ให้พวกเราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจในชีวิตที่ประเสริฐ ชีวิตที่ประเสริฐนะ ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้ พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติปฏิบัติ

เราต้องรู้จักความว่าง เราต้องรู้จักพระนิพพาน พระนิพพานเป็นบริสุทธิ์คุณ
ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะเป็นบริสุทธิ์คุณ เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา
เป็นประภัสสรด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้ณะ สัมมาทิฐิความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้อง
เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตนั่นแหละคือพระนิพพานบ้านของเรานะ

การเวียนว่ายตายเกิด ความไม่รู้ไม่เข้าใจทำให้เราต้องร้อนรุ่มเนจรด้วยความไม่รู้
ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจึงพากันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสารด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

เราทั้งหลายจะต้องกลับมาหาความรู้ความเข้าใจ กลับมาหาพระนิพพาน
บ้านของเรานะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือบุคคลที่ไม่มีบ้านคือบุคคลที่พลัดถิ่น เป็นบุคคลอพยพ
เป็นคนโฮมเลส เป็นคนไม่มีบ้าน

ความรู้ความเข้าใจนี้ให้เราทั้งหลายพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาเพื่อเอาธรรม
นำชีวิต เรามารู้แจ้งโลกมารู้แจ้งธรรมเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เรารู้คุณค่าในชีวิต
ที่ประเสริฐ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพวกเราทั้งหลายว่าเราต้องรู้เข้าใจ
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเวียนว่ายตายเกิดด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เพราะทุกสิ่งทุกอย่าง
นั้นมันไม่จบนะ เน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ เพราะปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติ เป็นวาระ
แห่งชาติทั้งกายทั้งวาจาทั้งภิรียมารยาททั้งอาชีวะ

ให้เรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายได้อย่างประมาท พวกเขามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าเราไม่มีความไม่มีปิติไม่มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ พวกเราทั้งหลาย
นั้นจะมีความทุกข์นะ เพราะเราไม่รู้ไม่เข้าใจก็หาเรื่องราวให้ตัวเองเป็นทุกข์
หาเรื่องราวให้คนอื่นเป็นทุกข์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าให้พวกเราทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์
รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ เราจะได้หยุดวิฏฐสงสารของตัวเองด้วยความรู้ความเข้าใจ

คำว่าตัณหานี้แหละ ตัณหาศัพท์นี้ลึกซึ้งกินใจมากนะ มันหาเรื่องราวให้กับตัวเอง
หาเรื่องราวให้กับคนอื่น

เราทั้งหลายจะต้องรู้จักธรรม รู้จักสภาวะธรรม เราต้องรู้จักเหยื่อของโลก
หรือว่าเหยื่อของความหลง เพราะทุกอย่างมันแสนมันลุ่มมันนัวมันหรรย

ให้พวกเราเข้าใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าอย่าไปเพลิดเพลिन
อย่าไปประมาท อย่าทำให้ตัวเองยึดเยื่อเพลิดเพลिनในความเริ่ดอร่อยของโลก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่า เธอทั้งหลายจงยกเลิกแคนเชิลเสีย
เพื่อเข้าสู่พระนิพพานบ้านของเรา

อายุขัยของเราอยู่ได้หนึ่งศตวรรษนะ เราพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาใจไป
พร้อม ๆ กัน ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตามันอยู่ได้มากกว่าศตวรรษหนึ่งนะ

ชีวิตของเราในปัจจุบันในชีวิตประจำวัน ให้เราเข้าใจให้มันเป็นความดี
ที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาที่ประกอบด้วยความดี ชีวิตของเรามันจะได้เป็น

ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ปฏิบัติเข้าถึงความพอเพียง
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เข้าถึงความเต็มความเพียงพอ เข้าถึงพระจันทร์วันเพ็ญนะ

เราทั้งหลายนะพากันมาเอาสรีระที่ประเสริฐนี้มาประพาศมาปฏิบัติ
เอาความสงบกับปัญญาสลับกันไป

ให้เข้าใจนะ สมณะกับปัญญาต้องไปพร้อม ๆ กัน อริยมรรคมีองค์แปด
กายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพมันต้องประกอบด้วยปัญญา ถ้าอันไหนเราไม่รู้
ไม่เข้าใจเราต้องเรียนต้องศึกษาให้รู้ให้เข้าใจ อย่าไปทำอะไรตามความไม่รู้ไม่เข้าใจ
ทำอะไรจากความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเป็นความหลงนะ มันเป็นอวิชชาความหลงนะ
อวิชชาความหลงเรียกว่าไสยศาสตร์ ที่เค้าพูดในสังคมว่าสายมูสายหลงสายโมหะ
อันนี้มันทำไปเพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจ

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านรู้ ท่านแสดงธรรม
๒๐ ปีของการตรัสรู้ ท่านพูดเรื่องเหตุเรื่องผลเรื่องอริยสัจสี่ให้รู้เข้าใจ

ชีวิตของเรารู้เข้าใจ เราจะได้เอากายวาจาภิรียมารยาทอาชีพเข้าสู่
ภาคประพาศภาคปฏิบัติด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะเป็น
อุปกรณ์ในการประพาศการปฏิบัติ กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพมันเป็นอุปกรณ์
หรือว่าเป็นกรรมกร

เรื่องความรู้ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ความรู้ความเข้าใจก็อยู่ที่เรานี้แหละ
กรรมกรก็อยู่ที่เรานี้แหละ การประพาศการปฏิบัติอยู่ที่เรา ไม่ได้อยู่ที่คนอื่น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าให้เราเข้าใจในการประพฤติปฏิบัติ เน้นมาที่ตัวเรา ปฏิบัติมาที่ตัวเรา

เราเอาธรรมนำชีวิตด้วยความรู้ความเข้าใจ การประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้แหละ ถึงจะช่วยเหลือตัวเองได้ เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ คือบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ

กำลังทางกายที่ร่างกายจะแข็งแรงนะ เราต้องออกกำลังกายเคลื่อนไหว ด้วยการทำงาน ด้วยการทำโยคะ ด้วยการออกกำลังกาย แต่กำลังใจนั้นต้องอาศัย ความสงบ ความสงบนี้เป็นสมณะ การออกกำลังกาย การทำโยคะ การทำงาน เป็นความแข็งแรงทางร่างกาย

ความสงบกับปัญญาต้องควบคู่กันไป เหมือนกลางวันมีพระอาทิตย์มีแสงสว่าง ๑๒ ชั่วโมง กลางคืนมีความมืด ๑๒ ชั่วโมง

การทำงานก็ต้องมีความสุขในการทำงาน การพักผ่อนก็มีความสุขกับการพักผ่อน

เราคิดดูดี ๆ นะมันจะเป็นความเพียงพอ ความพอดี มันตรงกับวันพระจันทร์วันเพ็ญนะ

เราเข้าใจเรื่องธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะทั้ง ๖ ชีวิตนี้มันก็เป็นความสงบ เป็นปัญญา

เราทั้งหลายจะต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีศุกร์ เป็นวันทำงานกับเป็นวันปฏิบัติธรรม ๒ อย่างไปพร้อม ๆ กัน การงานก็ไม่บกพร่อง การปฏิบัติธรรมก็ไม่บกพร่อง มันเป็นศิลปะ

แห่งชีวิต มันเป็นความงดงามแห่งชีวิตด้วยความรู้ความเข้าใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ความงามนั้นต้องงามจากความรู้ความเข้าใจ ด้วยศิลปะแห่งชีวิต เป็นความสงบของศีลของสมาธิของปัญญาที่เป็นบริสุทธิ์คุณนี้เป็นชีวิตที่งดงามด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นชีวิตที่มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้ไม่ทุกข์ใจ จะไม่ได้เป็นโรคซึมเศร้า เพราะความรู้ความเข้าใจ

การทำงานกับการปฏิบัติธรรมมันต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มันเป็นเซทเดียวกัน

วันเสาร์วันอาทิตย์นี้เป็นวันหยุดทำงาน เป็นภาคบังคับของผู้ทำงานราชการนะ มันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อหมู่มวลมนุษย์ได้มีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม

วันเสาร์วันอาทิตย์พากันพัฒนาตั้งแต่เรื่องจิตเรื่องใจ ใครถือศาสนาอะไรก็ไปที่นั่น ถือศาสนาพุทธก็ไปวัด ถือศาสนาคริสต์ก็ไปที่โบสถ์ ถือศาสนาอิสลามก็ไปมัสยิด ถือศาสนาก็ไปวิหารไปเทวาลัยสถาน เพราะสถานที่นั้นเป็นศูนย์รวมเป็นทีมเวิร์ค เป็นสถานที่การบำเพ็ญความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

วันเสาร์วันอาทิตย์ไม่ใช่เป็นวันหยุดให้เราไปท่องเที่ยวไปหลงนะ

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดให้หมู่มวลมนุษย์เจริญสติปัญญาทั้ง ๔ มีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อมในการยืนเดินนั่งนอน ในการเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร เพื่ออยู่กับความสงบกับปัญญา

ในสมัยโบราณกาลก็มีหลักการอย่างนี้แหละ วัน ๗ คำ ๘ คำเป็นวันพระน้อย ก็พากันไปโบสถ์ไปวิหารไปรักษาศีลฟังธรรมปฏิบัติธรรมทำสมาธิ เพื่อเป็นหมู่ เป็นคณะ มีความรู้เหมือนกัน มีการประพฤติการปฏิบัติเสมอกัน เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร

มนุษย์ทั้งหลายจะได้มีความดีที่ประกอบด้วยปัญญา มีปัญญาที่ประกอบด้วย ความดี

เราทั้งหลายจะต้องพากันรู้เข้าใจในชีวิตที่ประเสริฐ บุญกุศลต้องมีกับเรา อยู่ทุกหนทุกแห่ง

การประพฤติการปฏิบัติที่เรามีอายุขัยที่อยู่ได้ร่วม ๆ ศตวรรษหนึ่งนั้นะ ศตวรรษหนึ่งก็คือร้อยปี

ชีวิตเราต้องเป็นบุญเป็นกุศลเป็นปัญญานำชีวิตทุกเมื่อทุกกาลทุกเวลาทุกสถานที่ ด้วยความรู้ความเข้าใจ เมื่อเรามีอายุขัย เรามีความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

ถามว่าการประพฤติการปฏิบัติจะปฏิบัติถึงไหนถึงจะได้หยุด ความรู้ที่เป็น สัมมาทิฐิให้เรารู้เข้าใจนะ ปฏิบัติจนหมดอายุขัย สิ้นอายุตน

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ปฏิบัติจนหมดอายุขัยสิ้นอายุขัย ถึงแม้เราจะเป็นพระอรหันต์ชีณาสพแล้ว เราก็ต้องเอาธรรมนำชีวิต เพื่อให้เป็น หลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

เราคิดดูดี ๆ สิ พระพุทธเจ้าท่านเข้าถึงพระนิพพาน ได้เป็นพระพุทธเจ้า ท่านก็ทรงเสียสละ ท่านทรงนอนพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมง เสียสละวันละ ๒๐ ชั่วโมง

เราไม่รู้ไม่เข้าใจ ยังไม่ได้ทำงานเราก็อยากจะหยุดแล้วนะ ยังไม่ได้ทำงาน
ก็ยากจะได้รางวัล

การประพฤติการปฏิบัติเรารู้เข้าใจ จะเป็นความพอดีเป็นความสมดุล
เหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ มันจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ทุกแห่งทุกกาลทุกเวลา
ทุกสถานที่ถึงจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาจะเป็นพระนิพพานเป็นบ้านของเรานะ

เราไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้เข้าใจนั้นมันจะเป็นผู้เอา เป็นผู้มี เป็นผู้เป็น

เรียนหนังสือก็เพื่อจะเอา ทำงานก็เพื่อจะเอา ไปเป็นข้าราชการนักการเมือง
ไปเป็นนักบวชก็เพื่อจะเอา ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจนี้แหละ ชีวิตนี้จะมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น
ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไปนอกจากทุกข์ไม่มีเลย

เราต้องรู้เข้าใจ พากันสงบจิต สงบกายวาจาภิรียมารยาทด้วยศีล ด้วยสมาธิ
ด้วยปัญญา ด้วยความรู้ความเข้าใจ มีการพักผ่อนด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเราอยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติที่นั่น
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายอย่าไปคิดเหมือนแต่ก่อนนะ คิดว่ามันเด็กอยู่เมื่อมันเป็นหนุ่มสาวแล้ว
ก็บอกว่าเดี๋ยวรอให้แก่ก่อน มันแก่แล้วก็คิดไปเรื่อย ให้ลูกหลานเป็นฝั่งเป็นฝาก่อน

การประพฤติการปฏิบัติไม่ใช่อย่างนั้นนะ มันเป็นความรู้ความเข้าใจ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจแล้วมันจะก้าวไปด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ มันไม่รู้การประพฤติ
การปฏิบัติ มันจะเอาความสงบจากที่มันไม่มี

เราคิดอย่างนี้เข้าใจอย่างนี้แหละมันไม่ถูกต้องนะ

การประพฤติการปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าให้เราปฏิบัติ
ที่ปัจจุบันนั้นแหละ ปัจจุบันมันเป็นวาระแห่งชาติ

เราทั้งหลายต้องอาศัยศีลสมาธิปัญญามาใช้มาปฏิบัติ

ถ้าไม่เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ได้นะ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนี้มันเป็น
พื้นฐานแห่งความหลงนะ

เราอยู่ที่ไหนเราก็พากันปฏิบัติที่นั่นด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะว่าพระนิพพาน
อยู่ที่เรารู้เราเข้าใจ อย่าเข้าใจเหมือนแต่ก่อน ไปเอาความสงบจากสิ่งไม่มีอยู่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมานานหลายล้านชาติ
ท่านได้เป็นตัวอย่างแบบอย่าง เป็นโมเดลของเราทุกคน

ให้พวกเราเข้าใจ เราจะทำอะไรก็แก้ปัญหาไม่ได้หรอก ถ้ามันไม่ถูกต้อง

เราจะเป็นคนรวยมันก็แก้ปัญหาไม่ได้ เป็นคนจนก็แก้ปัญหาไม่ได้ เพราะความ
ไม่รู้ไม่เข้าใจ ไม่รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ

เราคิดดูดี ๆ นะ นักวิทยาศาสตร์แก้ปัญหาได้มัย ถ้าไม่เอาธรรมนำชีวิต
ไม่เอาธรรมนำชีวิต เราคิดดูสิ คนไม่เอาวิทยาศาสตร์นำชีวิตเป็นสายมูสายหลง
มันก็เป็นทุกข์เหมือนกัน คนรวยคนจนถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็เป็นทุกข์พอ ๆ กัน

เราทั้งหลายพากันกระชับในการประพฤติกปฏิบัติของเราเอง

ความสงบต้องเพียงพอ ปัญญาต้องเพียงพอ เราจะได้เข้าถึงความพอเพียง
เข้าถึงความพอดี

เราทั้งหลายพากันโฟกัสในการประพฤติกปฏิบัติ เรานอนพักผ่อนให้เพียงพอ

มนุษย์เราวันหนึ่งคืนหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง มนุษย์เราต้องพักผ่อน ๖ ชั่วโมง ๘ ชั่วโมง
ให้มีความสุขกับการพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง อายุขัยของเราถึงจะอยู่ได้ ๑ ศตวรรษ
ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอ็กคิตาในการดำเนินชีวิตก็อยู่ได้มากไปกว่านั้น

เราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันสะดวกสบายหรูหราฟูล่า มีความเหิมเกริม ไม่สงบ

คนรวยคนเก่งคนฉลาดกับเป็นโรคจิตโรคประสาทมากกว่าพวกสัตว์เดรัจฉาน

เราพัฒนาวิทยาศาสตร์เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ด้วยเอาปัญญา
เอาความสงบไปพร้อม ๆ กัน เราทั้งจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงความพอดี ด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความเป็นพระมันเป็นความรู้คู่กับการประพฤติกปฏิบัติ

คำว่าพระคือพระศาสนา พระศาสนาคือธรรมะ พระศาสนาคือธรรมบุญ
จะเป็นประชาธิปไตยก็ต้องเอาธรรมบุญนำชีวิต จะเป็นสังคมนิยมก็ต้องเอาธรรมบุญ
นำชีวิต เราทั้งหลายถึงจะเข้าสู่ความสงบเข้าสู่ปัญญาบริสุทธิ์คุณ

ให้รู้ให้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอดี เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่

ไปว่างจากสิ่งไม่มีอยู่จะมีประโยชน์อะไร

คนตาบอดมันไม่ดีเพราะตามันบอด

คนหูหนวกมันก็ไม่ดีเพราะหูมันหนวก

คนจมูกเสียนี่ไม่ได้กลิ่นอะไรมันก็ไม่ดี

คนมีลิ้นแต่ลิ้นรับรสมันเสียมันจะดีอะไร

เรามีกายอย่างนี้ถ้ากายของเราอัมพฤกษ์อัมพาตมันจะดีอย่างไร

ความรู้ความเข้าใจนี่นะมันถึงเป็นความพอเพียงเพียงพอ มันถึงเป็นความพอดี พระนิพพานมันเป็นความว่างจากความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้อง มันไม่ได้ตัดไม่ได้เพิ่มมันเป็นความพอดีมันเป็นความพอเพียงเพียงพอ

การบำเพ็ญความดี บำเพ็ญบุญกุศลถึงมืออยู่กับเราทุกคนนะ ไม่มีวันหยุด ไม่มีเวลาหยุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า ธรรมเหล่าใดเป็นไปเพื่อความขี้เกียจ ขี้คร้านมันไม่ใช่ธรรมไม่ใช่ธรรมบุญมันเป็นตัวเป็นตน

เราจะไปทำอะไรตามความรู้สึกตามอหยาศัยไม่ได้ คนที่ทำอะไร ไม่ได้เอาพุทธะ นำชีวิตเป็นบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะนะ

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจ เราจะได้ไม่ไปหาความดับทุกข์ที่ไหน ความสุข ความดับทุกข์อยู่ที่เรารู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ชีวิตของเราถึงจะมีประโยชน์ ถึงจะไม่เสียทรัพยากรที่ประเสริฐ

ทรัพย์ากรที่เป็นกายวาจาภิรียา มารยาท ทรัพย์ากรกรรมกรอย่างนี้ ต้องเอามาทำงาน มาใช้งานด้วยปิตีด้วยความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าอย่างนั้นไม่ได้นะ ชีวิตของเรานั้นจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ ความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิต เอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต ชีวิตมันพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้ะ

บุญกุศลที่เราบำเพ็ญวันนี้มอบให้ส่งให้คุณแม่ชีวิรุณี เหล่าสินชัย ที่ได้ละสังขาร วายชนม์จากพวกเราไป ต่อไปนี้เราจะไม่ได้เห็นคุณแม่ชีวิรุณีอีก สิ่งที่เรามอบให้ส่งให้ ก็ได้แก่บุญกุศล ด้วยความเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐของเราทุก ๆ คน

มนุษย์เราเป็นผู้ให้เป็นผู้เสียสละ เกิดมาเพื่อมารู้เข้าใจ มาบำเพ็ญความดี บำเพ็ญบารมี ด้วยพุทธบารมีแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์คุณ กรุณาธิคุณ ปัญญาธิคุณ อริยสาวกชีณาสพทั้งหลายตลอดถึงผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ที่ได้สมควรสมานสามัคคีกัน จงอำนวยอวยชัยให้คุณแม่ชีวิรุณี เข้าสู่สุคติสรวงสวรรค์ มรรคผลพระนิพพาน ณ โอกาสนี้ด้วยเทอญ
